

STORE MESTRE inden for kunsthistorien – i VEJLE foråret 2019.

Ved kunsthistoriker Signe Jacobsen

Pieter Bruegel d.æ (ca. 1525/1530-1569)
Jægerne i sneen. 1565

12. marts 2019

El Greco var en af kunsthistoriens store excentrikere: Hans kunst afviger i betydelig grad fra samtidens stil i dens passionerede udtryksfuldhed, og den har inspireret kunstnere helt op i det 20. århundrede.

El Greco var født på Kreta, hvor han var ikonmaler; herfra kom han til Venedig og Rom og opsnappede de kunstneriske strømninger her, inden han bosatte sig i Toledo i Spanien. Her blev den væsentligste del af hans kunstneriske produktion fremstillet, og her har han sat sig de mest uforglemmelige spor.

Vi ser på, hvilken kunsthistorisk og historisk baggrund El Greco udfoldede sig i, og på hvordan senere kunstnere lod sig påvirke af ham.

Christen Købke (1810-1848)
Portræt af landskabsmaleren Frederik Sødring. 1832

26. februar 2019

Pieter Bruegel den ældre er den nederlandske kunsts fader. Hans landskaber og folkelivsbilleder er vidunderligt fortællende og banebrydende i deres indgående og ofte fornøjelige og detaljerede skildringer af naturen og menneskers adfærd. Han arbejdede i Antwerpen og Bruxelles i de sydlige, spanske Nederlande og oplevede de store religiøse stridigheder i reformationens kølvand og de spanske troppers hårde fremfærd under modreformationen, noget, der også er hentydninger til i hans kunst. Vi ser både på Bruegels kunst og hans urolige samtid.

El Greco (1541-1614)
Aflædningen af Kristus
Ca. 1577-79

26. marts 2019

Christen Købke anses for en af vore allerbetydeligste guldaldermalere. Hans fordringsløse motiver fra hans nærmeste omgivelser i København, f.eks. Kastellet, hvor hans far var bagermester, og de godlidende og troværdige portrætter af familie og venner er små undere af en dugfrisk skønhed, der nærmest synes at udtrykke en uskyldig betagelse af det store i det små. I hans værkers mikrokosmos får vi indblik i en nærmest religiøs kærlighed til det nære. Denne holdning kendetegner en stor del af den danske guldalder, hvor kunstnerne kun sjældent svinger sig op til romantikkens storladenhed eller excesser.

Claude Monet (1840-1926)

Åkander og den japanske bro. Ca. 1897-1899

9. april 2019

Claude Monet er impressionismens mest typiske mester. Det var netop et maleri af ham, der gav navn til kunstretningen. Betegnelsen var et skældsord til en begyndelse, men blev siden en betegnelse for en hel strømning, hvor kunsten er kendetegnet ved at kunstnere forsøger at fange det optiske og flygtige indtryk af naturens flimmer eller den moderne verdens hektiske parisiske byliv eller fritidsliv, som opstod i slutningen af 1800-tallet og kom til udtryk i caféliv, forlystelser og sejlads på Seinen i byens udkantsområder.

Monets sidste årtier af et langt liv blev præget af hans åkandebilleder fra hans berømte have i Giverny, som han anlagde, og hvor der i dag er museum for ham. Vi ser også nærmere på Monets inspirationskilder, kolleger og andre omstændigheder omkring impressionismen.